

- mine tôtvriendinne, 1655
 dazn ist niht von mine sinne: 1720
 ez hât ir gebot getân: 1720
 0001 dâ von sol sî mich niht lân 1720
 als unbescheiden under wegn. 1720
 ouwî wan solde sî nû pflegn 1660
 gebærde nâch ir güete! 1720
 vreude und guot gemüete 1720
 0001 daz zæme mîner vrouwen 1720
 dan dazs ir selber ist gehaz. 1720
 die marter und die arbeit 171665
 s. 70 die sî an sich selben leit, 1720
 die sold ich billicher enpfân. 1720
 0001 ouwê waz hât ir getân 1720
 ir anlütze unde ir schoenu lich, 1720
 der ich nie niht sach gelich? 1720
 ichn weiz waz sî zwære 1720
 an ir goltvarwen hâre 1720
 0001 und an ir selber richtet, 1720
 daz sî den lip zebrichet. 1720
 dâ ist sî selbe unschuldec an: 1675
 ouwê jâ sluoc ich den man 1720
 disiu zuht unt dirre gericht 1720
 0001 gienge billicher über mich: 1720
 ouch tæť sî got erkennen daz 1720
 mir an mîn selbes libe 1680
 ouwê daz diu guote 1720
 in selhem unnuote 1720
 0001 Ist sô rehte wünnelich! 1720
 nû wem wære sî gelich, 1720
 enhete sî dehein leit? 1685
 zwære got der hât geleit 1720

Ladm. p. 412.

anlütze?